

FASTELAVNSGILDET

af Erik Bøgh.
(1855. Kasino.)

C. C. Møller.

Andante.

I. *p*

1. Nej Kir - sten, Kir - sten,
2. Der er lidt Mod - gang
3. Der er en gam - mel

ser jeg ret! - jo, det kan In - gen næg - te: der lig - ger Du jo nok saa net, med
paa hans Vej; men blot et lil - le Styk - ke. Han har nok in - gen Pen - ge? Nej! Men
Mandder staar Din Kjør - lig - hed i Vej - en, men mod hans Vil - je Al - ting gaar, og

to, tre, fi - re Knæg - te; de tre har baa - de Hus og Hjem, men det er me - get
Kors for al den Lyk - ke! Og se! han kom - mer hid i Dag med Sel - skab baa - de
Skyl - den er hans e - gen. Den mær - ke Kvin - de ser Du blot! hun brin - ger Raad, og

mærkt for dem, og Di - ne Tan - ker lig - ge mer til ham, den fjer - de Fri - er der. Det
for og bag, han bér om No - get, og En - hver maa gi' ham Det, hvor om han bér. Saa
Alt gaar godt. Maa ske, før Sol gaar ned, Du ser, at det, Du øn - sker mest, det sker. Ih

maa vel væ - re Pær!
maa det væ - re Pær!
dog! Saa faar jeg Pær.

Allegretto.

Lars.

Erik Bøgh.

II. *mf*

1. Jeg gik just ned ad Sti - en, jeg skul - de til Pér
2. Og de stak i at ren - de, de vil - de hver sin

Smed med Bøs-sen, for den mang-le - de en Skru - e; da ser jeg i det Sam - me paa
Vej, de drog og drog, men det var dog som Fan - den! De sprang til beg - ge Si - der og

Mo - sen tæt her ved To Ræ - ve - un - ger sid - de bag en Tu - e. Jeg fandt lidt Krudt i
drog og drog, men Nej! Den e - ne var som li - met til den An - den. Og kan nu No - gen

Lom - men og rev i - hast en Lap af det - te Brev og svøb - te om - kring en Buk - se -
af Jer for staa, hvor - i det stak? Jo ser I: Her paa Bre - vet, der sad en stor Klat

knap. Jeg la - de - de og sig - te - de og send - te dem en Hil - sen og ram - te midt i
Lak, og da jeg skød paa Ræ - ve - ne, saa smel - ted det ved Flam - men, og ram - te dem paa

mel - lem dem, saa Haa - ret fløj af Pel - sen.
Raam - per - ne og lak - ke - de dem sam - men.

Moderato.

III.

1. Du
2. Her
3. Med

skøn- ne for- tryl- len- de Kir- sten! Ak, Du ha- ver rø- vet min
er vel i Flak- ke- berg Her- red af Pi- ger en hel Mil- li-
Dig var det Glæ- de og Gam- men at føl- ges paa Kjær- lig- heds

Fred og fyldt mig med Kval, saa, jeg næ- sten er fær- dig at spræn- ges der-
on, men groft og for- ma- ste- lig er 'et, at lig- ne dem ved Din Per-
Vej! Sig nu: Skal vi van- dre den sam- men? Hvis in- te, saa si- ger Du

ved! Jeg vil Dig mit Hjør- te op luk- ke, saa véd Du, hvor- dan det er
son. Jeg si- ger Dem slets- in- gen Glo- ser, men de er som Nat- ten mod
Nej! Men vold mig dog ik- ke den Smær- te! O Pi- ge! Be- tæn- ker Du

fat: jeg bru- ger min Dag til at suk- ke og svøm- mér i Taa- rer hver
Da'n, for de er blot Lil- jer og Ro- ser, men Du, Du er en Tu- li-
vel: Du knu- ser et blø- den- des Hjør- te, og slaar Lars Ma- thi- sen i-

Nat.
pan!
hjel?

Allegro.

Fynsk Dansemelodi.

IV.

§ Lars.

1. Det er let at gjæt-te, at den Ret-te er Knud Jen-sen her i By'n.
2. Kir-sten! Du gjør Løj-er og Du spø-ger med min Jam-mer og min Nød,

Kirsten.

Han har jo tænkt Dig en Pen-ge, som gang, om det An-dre har vol-der min Gryn! Nej, om saa den Gam-le kun-de
Død. Kir. Det har in-gen Fa-re! Gaa Du

skram-le med en ba-re med til Skjæp-pe-po-se fuld, Kjø-ber man ik-ke for Guld.
Gil-det! Naar Du faar Dig en Sving om, skal Du se, at det gaar

Li-'er un-ge Pi-ger vel en Fri-er, som er Bed-ste-fa-der? nej hel-le-re
o-ver, ja jeg lo-ver; naar Du so-ver til i mor-gen klok-ken Ti, saa er Du

In-gen, ja fær-dig i hel-le-re Dig! Tra la la la la la la la
gjen til at fri. Tra la la la la la la la

la
Hel-le-re In-gen, ja, hel-le-re Dig!
Saa er Du fær-dig i gjen til at fri.

Allegro assai.

G. C. Møller.

V.

Peder.

1. Jeg skal gjæt-te? ej, ej, ej! Det er gam-le Met-te? Nej— det er Tri-ne? Det er Sti-ne?
 2. *Kir.* Kom nu her, saa skal Du se, er den ik-ke stolt kan ske? *Pe.* Jo jeg tak-ker den er vak-ker.

Nej, nej, nej. Det er Dor-the Spil-le-mands? Nej, nej det er Gar-der-hans,
Kir. Den er pæn! *Pe.* Se hvor fint, og se hvor kønt: ba-re, ba-re Rødt og Grønt.

Nej Lars Klok-ker! Av for Pok-ker! Av av av! Nej det er en lil-le Trold,
Kir. Naa det li'r Du? Og hvad gi'r Du mig for den? *Pe.* Du skal faa. *Kir.* Nej sik-ken Snak!

Kir.
 som har faa't mig i sin Vold, og for Re-sten tror jeg næ-sten, det er Kir-sten, hva? Ja,
Pe. Syt-ten Kys *K.* Nej man-ge Tak! *Pe.* Lil-le kjæ-re *Kir.* Skal det væ-re, skynd Dig da! se saa! *P.* Naa.

Andante.

Jydsk Melodi.

VI.

p

p dolce

Kirsten.

1. Jeg kun-de græ - de, jeg kun - de kla - ge og tro mit Haab i Gra - ven
Får og de An - dre si - ger, jeg hol - der fast ved Pér end -

lagt, men græd jeg Næt - ter, og græd jeg Da - ge, vor Fa - ders Ord stod dog ved
da, for Pér er Den, som vist al - drig svi - ger, og Pér er Den, som jeg hol - der

Magt, nej, jeg vil taa - le, og jeg vil ti - e, jeg vil ej bry - de mit Ord men
a', og Pér er Den, som er glad og ly - stig, og hvor - dan saa det gaar, jeg si - ger

p
bi - e, til jeg kan hol - de, hvad jeg har sagt.
trø - stig, at Pér er Den, som jeg dog skal ha'. 2. Og hvad saa

Maestoso.

Anders.

Erik Bøgh.

VII.

1 Et Ord er et Ord, og en Mand er en Mand, det
 2 Jeg véd nok, de si - ger, at det er for - bi med

gæl - der for La - ve og Høj - e. Og lo - ver jeg No - get, jeg
 Ær - lig - hed i Po - li - ti - ken, at al - le de Sto - re er

hol - der hvert Gran, for ren vil jeg ha' min Vad - mels trøj - e. Og
 e - ni - ge i at la' de - res Løf - ter staa i Stik - ken. Men

al - drig har jeg fa - ret med Slad - der og Prat og prø - vet at be - snæ - re min Næ - ste, og
 selv om in - te Kej - se - rens Ord stod ved Magt, om Fun - den for i he - le Re - gi - men - tet, hvad

al - drig har jeg staa - et som Valg - can - di - dat, og al - drig har jeg pran - get med He - ste.
 gamle An - ders Jør - gen i Kna - strup har sagt, se det er saa bestemt, som det var pren - tet.

Andante. Æggestodderen. Sællandsk Bondevise.

VIII.

1. Og hør nu vor Fa' - er og
 2. Hvor-dan le - ver Jer So, som I
 3. Jer - re Høns de har Top, og Jer
 4. Og nu er I fær - dig med

hør nu vor Mo'r! Hej hin - ke - li fin - ke - li fal - de - ral - le - ral - le -
 slag - ted til Jul? Hej hin - ke - li fin - ke - li fal - de - ral - le - ral - le -
 Ha - ne har Skæg. Hej hin - ke - li fin - ke - li fal - de - ral - le - ral - le -
 Stod - de - rens Snak. Hej hin - ke - li fin - ke - li fal - de - ral - le - ral - le -

rit

a tempo

ra! Min Fla - ske ta'r tre Kan - der mer, end I tror. Hør ba - re! naa
 ra! Kan I og - saa faa En - de paa alt hen - des Sul? For el - lers naa
 ra! Se nu til, at I in - te ta'r fejl af de - res Æg. For el - lers naa
 ra! Men gir I ham No - get, saa skal I ha' Tak, og el - lers naa

naa kuk - ke lu - rum se saa Hin - ke fin - ke lin - ke lin - ke lin - ke lin - ke lin - ke
 naa kuk - ke lu - rum se saa Hin - ke fin - ke lin - ke lin - ke lin - ke lin - ke lin - ke
 naa kuk - ke lu - rum se saa Hin - ke fin - ke lin - ke lin - ke lin - ke lin - ke lin - ke
 naa kuk - ke lu - rum se saa Hin - ke fin - ke lin - ke lin - ke lin - ke lin - ke lin - ke

la - la - la la.
 la - la - la la.
 la - la - la la.
 la - la - la la.

mf *pp*

Slutningssang.

Maestoso.

IX. *Peder.* 1. Saa end-tes den - ne Dag med Fryd! Snart kal - der os Fi -
Anders. 2. Hvis De kan mo - re Dem en Dag i sim - pelt sæl - landsk

Kunzen.
 („Vi bringe Dig med Sang“)

Anden Gang Kor.

o - lens Lyd til Gil - dets Tum - mel hen, og nu Far - vel! naar
 Bon - de - lag ved Sang os Dans og Spil, se saa er An - ders

Sol gaar ned, til Sang og Dans og Ly - stig - hed vi sam - les her i -
 Jør - gen Den, der straks gør Gil - det om i - gen, og det saa tidt I

1. 2. 3.

gen, vi sam - les her i - gen, i - gen! vil, og det saa tidt I vil se vil.

Fine.